

Sygn. akt V CZ 102/10

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Banku Handlowego w W. S.A. z siedzibą w W.

przeciwko T.S.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2011 r.,

zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 25 marca 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 25 marca 2010 r. nie obciążył dłużnika T. S. kosztami postępowania zażaleniowego na rzecz wierzyciela - Banku Handlowego w W., w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Jako podstawę tego rozstrzygnięcia powołał art. 102 k.p.c. i stwierdził, że przyczyny prowadzenia postępowania zażaleniowego nie leżały w żadnym stopniu po stronie dłużnika, co nakazywało przyjąć, że w sprawie występują szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od obciążenia go kosztami postępowania zażaleniowego.

W zażaleniu na to postanowienie wierzyciel zarzucił naruszenie art. 770 k.p.c. w zw. z art. 98 i 108 k.p.c. oraz art. 102 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy uwzględniając zażalenie wierzyciela wskazał, że dłużnika należy traktować jako stronę przegrywającą postępowanie zażaleniowe. W tym przypadku zasadą jest obciążenie dłużnika kosztami postępowania zażaleniowego. Sąd drugiej instancji uznał jednak, że w sprawie istniały podstawy do zastosowania art. 102 k.p.c. i odstąpił od obciążenia dłużnika kosztami postępowania zażaleniowego, co skarżący kwestionuje w zażaleniu zarzucając naruszenie szeregu przepisów kodeksu postępowania cywilnego. W istocie jednak rozpoznanie zażalenia wymaga oceny, czy w sprawie, stosownie do brzmienia art. 102 k.p.c. odwołującego się do zasad słuszności, wystąpiły okoliczności pozwalające uznać, że ma miejsce wypadek szczególnie uzasadniony przemawiający przeciwko zasądzeniu kosztów na rzecz wierzyciela. Ocena w tym zakresie należy do sądu rozpoznającego sprawę i zasadniczo pozostawiona jest jego uznaniu. Może być ona skutecznie podważona w ramach kontroli instancyjnej jedynie w przypadku jednoznacznie wadliwego zastosowania art. 102 k.p.c. przez sąd orzekający o kosztach procesu. W judykaturze przyjmuje się, że podstawę do zastosowania art. 102 k.p.c. stanowią zarówno okoliczności związane z przebiegiem postępowania w sprawie, jak i leżące poza nim, związane

z sytuacją życiową i stanem majątkowym stron, które powinny być ocenione z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego. Nie jest zatem wykluczone zastosowanie art. 102 k.p.c. z uwagi na charakter sprawy i stanowisko procesowe strony przegrywającej sprawę w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy odstępując od obciążenia dłużnika kosztami postępowania zażaleniowego miał na uwadze, że wobec sposobu rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nie miał on wpływu na częściowo wadliwe rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji, a po wniesieniu przez wierzyciela zażalenia również w żaden sposób nie podważał jego zasadności. Brak zatem podstaw by przyjąć, że ocena Sądu Okręgowego była w sposób oczywisty wadliwa. Dlatego też zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.